

[Anker Lau.]

mission, som skal tage stilling til spørgsmålet. Vi ønsker hverken, at monopoler eller staten skal begrænse den jævne mands næringsfrihed.

Derefter gør det ærede medlem et frieri til de mindre næringsdrivende. Han siger, folketingstidende sp. 483 — jeg håber, at jeg har den højtærede formands tilladelse til at citere —:

„Det kunne måske derfor være på sin plads at gøre de mindre erhvervsdrivende opmærksom på, at det er farligt at nære altfor store forventninger til den tid, da de kapitalstærke konkurrenter får hals- og håndsret over karakteren af den konkurrence, hvis formål normalt er at kvæle så mange af de små, som det nu engang er gørligt.“

Dette frieri fremsættes af det ærede medlem som ordfører for socialdemokratiet. Jeg vil da minde ham om hans og hans partis medvirken til den mælkeordning, vi fik for nogle år siden, et typisk eksempel på partiets kærlighed til de små næringsdrivende. Ved den lejlighed blev 100 engrosmejerier og 400—500 detailmejerier destrueret. Det er en af de hårdeste straffe for et menneske at få sit erhverv gjort ulovligt, men det skete i stor udstrækning, og nu er jeg klar over, at den højtærede handelsminister er godt igang med kartoflerne og fiskene, og at udviklingen skal føres videre ad den vej. Dette viser karakteren af den højtærede ministers kærlighed til de små næringsdrivende; jeg tror, at de vil betakke sig for flere frierier af den slags.

Til slut skal jeg gøre nogle bemærkninger angående den højtærede undervisningsministers voldsomme angreb på mig i dag i anledning af mine udtalelser om radioen. Jeg tror, at den højtærede minister tog lidt for tungt på den sag, når han beskyldte mig for, at jeg havde sigtet radioens embedsmænd for misbrug af deres stilling. Jeg kan ikke se, at mine udtalelser kan opfattes således, men hvis radioens embedsmænd og andre alligevel har opfattet dem således, vil jeg beklage det. Det har ikke været min hensigt. Jeg har fremført nogle tanker, som beskæftiger store lytterkredse. Hvis de er rigtige, kan man ikke undre sig over, at radioen får en forskydning i farlig retning. Så kan ministeren naturligvis sige, at det, jeg har omtalt, ikke er rigtigt, og jeg forstår, at det er det, han har ment med det, han sagde i dag, og at han var tilfreds med radioen, således som vi nu har den. Det tager jeg til efterretning, men når jeg har

talt om ønskeligheden af ændringer i radioens ledelse, er det ikke embedsmændene, jeg har tænkt på, men radiatorådet. Det er her, man angiver retningslinierne, hvorefter embedsmændene handler. (*Undervisningsministeren* [Hartvig Frisch]: Funktionærerne!). De henvendelser, jeg har fået, vedrører radiatorådet. Jeg kan tiltræde det ærede medlem hr. Harald Nielsens udtalelser om radioen i går. Jeg er overbevist om, at jeg har givet udtryk for mange lytteres tanker, men har jeg givet mine udtryk en sådan form, at de alligevel har kunnet opfattes som en fornærmelse mod embedsmændene, beklager jeg det. Det har ikke været min tanke.

Thorkil Kristensen: Jeg skal begynde med en enkelt bemærkning vedrørende Sydslesvigkonferencen i London, som jeg beskæftigede mig med i min tale i sidste uge. I sin tale forleden gjorde den højtærede udenrigsminister en bemærkning vedrørende spørgsmålet om den administrative adskillelse af Sydslesvig og Holsten og sagde, at på dette punkt har det ikke været muligt at trænge igennem med vore ønsker, og det lykkedes heller ikke på denne konference. Jeg har draget denne udtalelse frem, for jeg er bange for, at den, hvis den står isoleret, kan blive misforstået derhen, at vi på dette punkt i London havde fået et definitivt svar, og at det så måtte antages, at det var et negativt svar. Den højtærede udenrigsminister vil uden tvivl være enig med mig i, at noget sådant ikke er tilfældet. Det har utvivlsomt heller ikke været den højtærede udenrigsministers mening at antyde dette. Det var, som flere gange omtalt, en orienterende konference. Det fremgår af konferencens orienterende natur, at der ikke blev truffet aftaler eller afgørelser, og at definitive standpunkter ikke blev præciseret fra engelsk side.

Hvad specielt den administrative adskillelse angår, er det jo allerede af den højtærede udenrigsminister overfor pressen blevet antydnet, at dette spørgsmål naturligvis hænger sammen med hele problemet om sikringen af den danske befolkningsdels rettigheder. Om denne sikring hedder det i det udsendte communiqué, at englænderne betragter dette som kærnepunktet i det sydslesvigske problem, og at man i samråd med de andre interesserede instanser vil overveje forslag, som måtte fremkomme. Deraf følger, at man netop ikke har taget definitivt standpunkt, men vil overveje forslag, som måtte fremkomme, og det må